

## [Undervisningsministeren.]

lægge i enkeltheder, og vi kan ikke binde udvalget på forhånd.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen var inde på spørgsmålet om lokaler og talte jo med endnu mørkere ord om situationen på dette område, end jeg har kunnet gøre det i bemærkningerne til lovforslaget og i fremsættelsestalen. Jeg er helt enig med det ærede medlem og andre ærede medlemmer, der har talt om de dystre vilkår. Det ærede medlem henviste til Israel, og heroverfor må jeg sige, at der jo er en fundamental forskel på de situationer, hvori vi befinder os. Israel står i en dynamisk situation, hvor man kalder på kræfterne; medens vi mere er indstillet på det statiske. Vi har altså ikke villet eller kunnet klare dette problem tilfredsstillende, det må vi erkende.

Hvad angår ansvaret, som både det ærede medlem frk. Helga Pedersen og det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen var inde på, synes jeg nok, vi skal dele det i fællesskab. Vi må ikke glemme, at det at opbygge et universitet tager en menneskealder. Vi begyndte på opbygningen af universitetet i Århus i 1928, og vi er ikke færdige dermed endnu. Jeg ved ikke, hvor meget man i de år, da det ærede medlems parti var ved regeringsmagten, ofrede på investeringer; det har vel drejet sig om 2-3 mill. kr. om året med hensyn til den højere uddannelse og forskning. I disse år investerer vi over 100 mill. kr., så der er jo sket en enorm udvikling. Jeg kunne godt stå og remse op, hvad der er foretaget i de senere år, men jeg må samtidig erkende, at det jo altså ikke slår til. Jeg tror, vi i fællesskab må erkende, at vi ikke har været i stand til at forudse, hvor kolossalt stærkt udviklingen ville marchere, men nu ved vi altså, at udviklingen har indfundet sig, og at den har indfundet sig for at blive; det er det, vi skal tage bestik af med hensyn til fremtiden.

Det ærede medlem frk. Helga Pedersen efterlyste regeringens motivering for placeringen af det tredje universitet. Jeg kunne nøjes med at henvise til, hvad det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen sagde, idet det ærede medlem meget stærkt var inde på de argumenter, der taler for, at man vælger Odense til sæde for det tredje universitet. Byen opfylder de fleste

af de fordringer, der kan stilles til en universitetsby: en forholdsvis stor by med et befolkningsgrundlag på Fyn, der i 1970 vil have mellem 400.000 og 500.000 indbyggere, altså et befolkningsunderlag, der giver et tilfredsstillende grundlag for rekrutteringen. Der er mulighed for deltidslærere og mulighed for et personale, der står til rådighed for de funktioner, som knytter sig til et universitet.

Jeg vil gerne føje til, at vi jo må tilstræbe hele universiteter. Jeg for min part mener, at selv om man ikke behøver i hvert enkelt tilfælde at have et universitet bestående af 5 fakulteter, så må vi alligevel tilstræbe hele løsninger. Det vil ikke være fornuftigt at sprede fakulteter ud over landsdelene, og jeg har også forstået, at de ærede medlemmer, der har haft ordet i denne sag, er enige deri.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen omtalte mødet forleden om forskningen. Jeg vil da gerne sige, at jeg er vældig glad for det møde, fordi det gav os lejlighed til at erfare fra en lang række forskere, hvordan de så på udbygningen af forskningens vilkår i den kommende tid. Vi er nu ved at gennemgå de indlæg, der er fremkommet, og disse indlæg vil, tror jeg, få betydning for den fortsatte planlægning af hele dette vigtige område.

Det ærede medlem var inde på de komplikationer, der opstår, når man har de ydre rammer i orden og så mangler lærerkræfter, og henviste til skoleloven. Jeg kan ikke forstå, at det skal være nødvendigt, når man drøfter den højere uddannelse og i det hele taget drøfter uddannelsen på et højere trin, at drage skolelovsdebatten frem. Det er jo en kendsgerning, at vi ville have fået lærermangel, selv om skoleloven ikke var blevet gennemført, simpelt hen af den grund, at folk vil holde deres børn længere i skole. Der ville være sket, så vidt jeg ved, noget nær det samme med hensyn til lærermangel, hvad enten vi havde fået skoleloven eller ej. Men jeg er helt enig i, at vi må være meget opmærksom på problemet om lærerkræfter ved kommende universiteter, og vi må søge i den kommende planlægning at påvirke alle de forudsætninger, det er nødvendigt at påvirke for at fremme muligheden for, at kvalificerede lærerkræfter kan tilvejebringes. Vi må